

MIŁOŚCIWANIE (2) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (*tak w miło-*); a jasne.

sg G miłościwanią (1). ◇ pl A miłościwanią (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. miłościwać.

Przesadne tytułowanie kogoś (2) :

*W połączeniu szeregowym (1): Z Głupstwa też zbytniej wrzędow chęci/ ábo pychy/ pochodzi ona chęć łagodnych słow w nazywaniu y w rozmowách [...] Z tądże ono mnostwo/ wielmożności/ iáfności/ miłościwania/ y inszych tym podobnych [*illa turba magnificentiarum, spectabilitatum, illustritatum et id genus epithetorum*]. *ModrzBaz* 59v.*

*Szereg: »łaskawania i miłościwania« (1): Dżisieyższych czáfow/ żefmy y rzeczy y rozłádku o rzeczách niemáło potráćili/ przeto nikczemniuchnie łáfkáwánia y miłościwánia [*ineptulas quasque venerabiltates et honorabiltates*] łápamy/ biorąc to łobie zá krzywdę/ ielliby kto z proftá do nas mowił *ModrzBaz* 59v.*

Synonim: łaskawanie.

Cf MIŁOŚCIWAĆ